

NAPREJ

Glasi Socialistične stranke Jugoslavije.

Izhaja razen ponedeljka in dneva praznika vsak dan.

Uredništvo in upravnništvo: Celje, Strossmajerjeva ul. št. 1, I. nadstropje.

Naslov za dopise: »NAPREJ«, Celje, Ček. rač. št. 11.959.

Stane mesečno 20 Din;
za inozemstvo 30 Din.

Oglaš: prostor 1×65 mm 1 Din.

Dopise frankirajte in podpisajte, sicer se ne priobčijo. Rokopisi se ne vračajo. Reklamacije za list so poštne preste.

Kongres učiteljstva iz Slovenije.

Pretečeno soboto in nedeljo, dne 7 in 8. julija, so zborovali vzgojitelji naše proletarske mladine, včlanjeni v organizaciji UJU (Udruženje jugoslovanskega učiteljstva). Večina učiteljstva ni bila doslej samo gonilna sila buržujskih strank, temveč je tudi pri vzgoji in v vsem šolskem delovanju sledila izrazito kapitalistični smeri in se razen nekaj častnih izjem niti ni ozirala na individualnost in življenske potrebe otrok, ki pripadajo masi industrijskega in kmetijskega proletariata. Še pogostejše se je pa ta velika strokovna organizacija dala zapeljati od gospodujočega režima in je na svojih kongresih trobila trenutne šlagerje, ki so ji bili narekovani od zgoraj. Tipična je bila lanska skupščina na Bledu, ki je zahtevala, naj se zasledujejo vsi oni, ki se popolnoma ne strinjajo z ustavo, tako da je bilo videti, kakor da bi bila ta velepomembna organizacija ljudskih prosvetnih pionirjev — pomagatelj in priganjač policije. Zagrešilo tega seve ni vse učiteljstvo, temveč samo nekaj oseb, katerih specifična težnja je pod ničlo in pridejo radi tega pri vsakem režimu na površje.

Z letošnjo skupščino se pobavimo nekoliko obširneje, ker je bila na višini, kakor še nobena dosedaj. Naše učiteljstvo osnovnih šol je doseglo prvo etapo, zavrglo kapitalistični način šole in se navdušeno priključilo sedanji potrebami naroda. Učiteljstvo strada dandanes v veliki večini prav tako kakor delavstvo (neprofesionisti) in deloma je glede socialnega skrbstva še na slabšem kakor marsikateri ročni delavec, ker nima n. pr. niti bolniške blagajne; svet in oblast zahtevata od njega, da je sodobno občebrano in se vede »po gosposko« itd. Baš to je moralo privedi večino učiteljstva do spoznanja, da so »gosposki be-rači« in samo nekoliko lepše oblečeni tlačani, kakor je ostali duševni in ročni proletariati. Tisti seveda, katerih specifična težnja je pod ničlo, nimajo volje to uvideti in igrajo tudi še danes »Vogel-Strauss« - politiko in trobijo v buržujski rog, da bi dobili mestece — če ga že nimajo — pri koritu, ki danes, žal, še ne sega od morja do morja. Strokovni tajnik Dostal je v tajniškem poročilu izrekel pozdrav Orjuni, a je nalez na odpor, kakor tudi njegov sekundant Bebler. Ravnatelj meščanske šole Mervič ga je stvarno zavrnil in dokazal, da pretepaške organizacije nimajo skupnosti s strokovno organizacijo vzgojiteljev najširših plasti naroda in je s svojim mnenjem tudi zmagal, kljub temu, da se je g. Bebler skliceval, koliko je pretrpel-a brez navedbe faktov. Čudno je samo to, da se nikdo ni našel, ki bi bil dičnega junaka vprašal, kdo mu prav za prav v narodni državi kaj hoče, kje mu preti nevarnost, če je bil tudi v bivši Avstriji tako »štram«, in mu pojasnil, da le slabo kopira junaška dejanja Tilla Eulenspiгла. Zagrešeno je bilo tudi naziranje g. nadzornika Flereta, da mora biti slovenski učitelj nacionalist, kljub temu, da je bil v bivši Avstriji revolucionar. Upamo pa, da je bilo to samo nejasno izražanje, da ni mislil nacijo v vulgarnem pomenu, temveč gotovo najjačjo plast nacije, torej razred bednega izkoriščenega ljudstva. Z zadovoljstvom moramo konstatirati, da je bil v svojih drugih izjavah jako jasen in globok. Zahteval je: Prištevamo se k proletariatu in smo pripravljeni stopiti v kooperacijo z drugimi, od kapitala izkoriščanimi sloji; zahtevamo uzakonjeno učiteljsko zbornico; učiteljske organizacije ne smejo biti zgrajene po kapitalističnem sistemu, služijo naj celoti in ne posameznikom; zahtevamo pedagoško neodvisnost in svobodo učiteljstva — vsak pouk bodi brezplačen prav tako tudi šolske potrebščine, elementarna življenska izobrazba za ves narod, času in ljudskim potrebam primerno reformo šolstva in naobrazbo učiteljstva, učiteljstvu bodi dana možnost vstopa v univerzo — združenje vseh duševnih delavcev, ne oziraje se na zastareli ponos akademske časti itd.

Kongres je lahko z zadovoljstvom zaznamoval, da pridobiva učiteljstvo novih mladih sil, ki prinašajo novega modernega duha v učiteljske vrste, da se vendar enkrat tudi v naši državi najdejo

čile sile akademskega naraščaja, ki spoznava, da more samo izobražen narod koristiti samemu sebi in celokupnosti — državi. Mladi dr. phil., Franjo Zgeč, avtor pravkar izdane publikacije: »Problemi vzgoje najširših plasti našega naroda« je žel za svoj referat burno priznanje. Najznačilnejše teze so znane vsakemu socialistu.

Posnemanje zastarelega, kar so v inostranstvu že davno zavrgli, naj se opusti. Posneti pa moramo nove pridobitve šolske reforme v Nemčiji in delovne šole v Rusiji in prikriti našim razmeram kar je dobrega, izrabiti izkustva, ki so si jih drugi kulturni narodi pridobili s trudopolnim delom. Rusija pa celo na krvavih poljanah. Obratovati moramo z vzgojo po katoliškem sistemu, ki nas vidi pred Bogom vse enake in gole z neumrjočo dušo, da dosežemo nebeško kraljestvo, a nima namena in volje vzgajati dobre, plemenite in pravične ljudi za zemeljsko življenje. Zlomiti moramo na vsak način najnovejše izrodke kapitalizma novega veka v našem šolstvu. Iz krize, ki jo je povzročil korumpirani in nezmožni kapitalizem, ne vodi druga pot kakor izobrazba kmetijskega in industrijskega delavstva, ki ga moramo usposobiti, da si bo sam pomagal iz socialnega in gospodarskega položaja, v katerega ga je obsodil kapitalistični družabni red. Ker obvlada današnji svet stroj, se mora človek dvigniti od sužnja stroja do njegovega gospodarja, ki si bo sam volil svojo usodo v družbi. Zato mora biti vzgojen za samostojno mišljenje, razsojevanje in ustvarjanje. Moralna in etična stopnja vseh poedincev se mora tako visoko dvigniti, da bo podredila lastne interese družbi, da se zasidra socialna pravičnost, ki ne pripušča podreditve kapitalističnim družabnim zakonom, vladajoči meščanski morali in raznim cerkvam in konfesijam.

V dosegu teh ciljev se mora spreminiti šola — učilnica v šolo — delavnico, učitelj pa se mora približati plastem naroda, ki jih vzgaja, to je industrijskemu in kmetiskemu proletariatu in postati z njim harmonična enota. Naučiti ga mora, da bo ljudstvo resnično znalo

in moglo izraziti svojo voljo in onemogočiti falsificiranje narodove volje.

Učiteljstvu se je poznalo, da so vse te ideje kipele že dalje časa v prsih in da je bilo treba samo pogumnega in pravičnega človeka, ki je to javno povedal in sprejelo je to orientacijo kakor samoobsebi aumevno, kakor da bi bila že stara, samo še nikjer povedana v svet. Del nezrelih učiteljev — nepedagogov — si večkrat domišlja, da bo rešil sebe in svet s šovinizmom (nacionalističnim), a elita učiteljstva, delegati na kongresu so mlademu dru. Zgeču na njegovo konstatcijo: »Današnja intelligenca se za narod — najširše plasti — sploh ne briga, temveč obhaia narodne praznike, nacionalne manifestacije in praznike zedinjenja ter smatra s takimi pisanimi lupinami, s solzavo sentimentalnimi govori pri glažku vinca ali nacionalnim šovinizmom svoje delo za končano. Resen kulturni delavec ima za take otročiče le pomilovalen nasmehek viharo pritrjeval, da se je vsak uveril, da prihajamo v dobo ustvarjanja in dela za pravico in konsolidacijo naših gnilih, reakcionarnih razmer.

Kongres se je končal z majhnim incidentom, ko g. poverjenik v neki točki ni hotel ustreči kot poedinec celokupnemu kongresu, difference so se pa še pravočasno poravnale, tako da se more z zadovoljstvom konstatirati:

Vzgojitelji najširših plasti naroda, Vaše delo je bilo delo spoznanja. Trnjeva bo vaša pot k solncu, ker vas je dosedaj pretkani kapital imel podjarmje-ne in Vas umetno ločil od nas, a vse se da doseči z železno voljo in pravico.

Politične vesti.

* Amnestija vojaških beguncev. Na torkovi seji narodne skupščine je interpelliral radikalni poslanec Mite Dimitrijevič na Pešiča o amnestiji vojaških beguncev. Minister Pešič je odgovarjal splošno. Mladi rekruti, begunci ne pridejo pred vojno sodišče, temveč jih bodo kaznovali le disciplinarno na ta čas, ki so ga preživeli v begunstvu. Minister ve, da begunci niso pobegnili iz prepričanja, temveč radi nagovarjanj raznih agita-

„Rodbinska knjižica“.

Stvarnik ga je začudeno pogledal. »Kako meniš? Ne razumem te.«

»Ha, ha,« se je zarežal človek in pokazal svoje ostre zobe. »Ne razumeš me? Tu ni težko razumeti. Včeraj sem zlezal na plot in gledal v tvoj raj. O, tam si si pripravil lep cirkus. Vse se je zmešalo in kriči tako, da sem moral tiščati ušesa. Kaj neki hočeš početi s to golazhijo? Šel sem in štel, pa nisem mogel prešteti. In kar me je posebno presenetilo, je to, da iz dveh živali nastanejo meni nič tebi nič tri, štiri, deset, petnajst ali pa še več. Vrt bo kmalu pretesen, plot boš moral podreti in pustiti to sodrgo, da se razkropi po zemlji. No, zdaj pa nekaj bolj važnega. Ne bom ti pravil kako in kaj se zgodi, predno iz dveh živali nastanejo tri, ker se mi zdi, da si se tudi v tem malo zmotil, nekaj pa moram povedati, kar se tiče mene in moje bodočnosti. Mar še nisi opazil, da sem med vsemi tvojimi bitji sam? Opica mi je sicer podobna, toda noge ima tako krive in nerodne, da bi je ne vzel k sebi za vse tvoje rajске godce. Sam pa tudi ne morem ostati. Saj veš in razumel me boš, če ti razodenem, kako je hudo, kadar se zavalim po tečni večerji in loncu sladke medice v mehko travo in zatisnem oči.

Roke položim na trebuh, gladim se in otipavam, pa me skušnjave oblegajo vedno bolj. V duhu vidim slike in prizore iz tvojega raja. Dva medveda sta se srečala. Stisnila sta skupaj gobce, ližeta si nos, čelo, vrat, hrbet, trebuh in nazadnje, oh, dobri moj stvarnik, nazadnje se zvalim s plotu in padem v omedlevo. In ko se zavem, zlezem zopet nazaj. In vidim dva zajca. Oba migata z repiči, gladita se s tačicami, sedita na zadnjih nogah in si gledata v oči. In zdi se mi, da si nekaj spečečeta. Potem se eden potuhne v travo, postane majhen in ponižen, drugemu se dvigne na hrbtu dlaka, ušesa mu vstanejo po koncu, oči se zaizkre, sam zacvili in potem, potem, oh, dobri moj stvarnik, potem mi zastane v grlu sapa in v žilah kri in znova tebe neim na tla. Tako se mučim in trpinčim dan za dnem. Vse to je strašno, verjem mi, da je strašno. Tam iz dveh nastanejo trije, štirje, pet, jaz sem pa vedno sam. Usmili se me, dobri moj stvarnik, vekomaj ti bom hvaležen.«

Dobri stvarnik je poslušal tožbe človeka in ker mu je vse tako lepo razodel, se je zganilo njegovo usmiljeno srce. Stopil je na visoko skalo in spregovoril z močnim glasom:

»Ni dobro človeku samemu biti. Naredimo mu pomočnico, njemu enako.« Rekoč je razprostrl roke in nadaljeval:

»Človek, zatisni oči in pozabi, da živiš. Vrnj se za nekaj časa tja, odkoder sem te vzel in tvoja želja se bo izpolnila.«

Človek je zaspal. Stvarnik se mu je približal na prstih in kakor prvovrsten kirurg mu je potegnil brez noža rebro iz telesa. Luknjo je zamažil s prstjo, pokril z listjem in odšel tja, kjer je bil malo poprej zlepil iz ilovice človeka. Ves v strahu, da bi se ranjenec ne prebudil in ne opazil, da mu manjka rebro, je stvarnik začel ustvarjati prvo ženo. (Mimogrede je treba pripomniti, da Bog ni ustvaril niti Adama niti Eve. Ustvariti se pravi, iz nič kaj narediti, ker pa ilovica in rebro ni nič, temveč nekaj, je ta trditve napačna in cerkveni pismouki naj si to dobro zapišejo za ušesa, da ne bodo več varali naše poštene dece.) Najprej je raztegnil rebro na vse štiri strani, da je bilo podobno prsnemu košu ubitega vola, potem pa je po vrsti naredil vse dostojne in nedostojne dele prve žene. Recept, po katerem je delal moža, je bil pozabil v svojem rajskem stanovanju in to je bilo usodno zanj in za ves človeški rod, kakor se bomo prepričali pozneje. Žena je bila gotova. Stvarnik ji je vdihnil življenje in hitel, kar so ga nesele noge, k spečemu možu. Rana na desni strani se je bila v tem že zacelila in ko ga je stvarnik prebudil, človek ni niti opazil, kaj se je zgodilo z njim.

»Pojdiva, da ti pokažem tvojo družico«, je dejal stvarnik in odšla sta. Žena je spala. Človek je izbulil oči, žile na vratu in obrazu so se napele in telo je drhtelo v tajnem hrepenenju. Toda ni bil povsem zadovoljen. Ko je ogledal vse dele svoje pomočnice, se je obrnil k stvarniku rekoč:

»Zopet si me prevaral. Nisi izpolnil svoje obljube.«

Stvarnik se je silno začudil.

»Kako to? Kaj ti ne ugaja?«

»Dejal si,« je odgovarjal mož, »da mi boš naredil pomočnico meni enako. Zdaj pa odprl oči in pogled! Mar je ta nestvor meni enak? Mar ne vidiš hribočkov in doline, dolgih las, debelih nog, zadnjega dela, ki ni v nobenem simetričnem skladu z ostalimi, in končno, kaj naj pomeni to?«

Mož je pogledal nizdol po svojem telesu, opazil je nekaj, kar mu je bilo sicer že znano, pa ga ni motilo, ker je bil vedno sam, potem se je ozrl na ženo in pogrešil isto zadevo na nji.

»Vidiš, dobri moj stvarnik, to ni prav in ni lepo. Obljubil si, pa ne držiš besede. Kako bom živel v družbi s tem spakom, če si pa nisva podobna niti tam, kjer sem na svoje telo najbolj ponosen?«

(Dalje prih.)

torjev. Kdo ve, če trdi gospod Pešič prav?

General Pokorny, predsednik invalidskega združenja je bil s tremi člani pri dr. Periću, ministru za socialno politiko in ga je vprašal, kaj je z invalidskim zakonom. Zahteval je, naj ga dr. Perić čimprej predloži narodni skupščini. Dr. Perić je Pokornyu izjavil, da oži ministrski krog razpravlja o tem zakonu in da bodo jemali v obzir tudi pripombe invalidskega združenja. Vlada bo pred parlamentarnimi počitnicami predložila zbornici načrt invalidskega zakona, da ga bo ta takoj po počitnicah vzela v pretes.

Za Reko se pripravljajo Italijani in Jugoslavi. Kolkor je dosedaj znanega, nameravajo Italijani zasesti Reko brez vsega, nam pa bodo prepustili Baroš in Delto in del Kastavščine, ki spada sedaj pod reško oblast. Italijani pač mislijo, da je baš sedaj pravi trenutek za izvedbo njihovega načrta, ker se v Jugoslaviji pripravljajo

Don Sturza, tajnik italijanskih popolarov je v torek demisioniral. Kriza, ki so jo že dalje časa pripravljali, je zakipela do vrhunca in don Sturza ne bo najbrže šel v Karlove vane. Dr. Korošec bo ostal tamkaj osamljen.

Konferenca baltičkih držav in Poljske je začela v torek v mestu Rigi ob Baltičkem morju.

Dr. Beneš je odpotoval v torek v London. Tam je bil tudi Poincaré in se je precej časa pogovarjal z Benešem o vprašanih, ki zadevajo Mako antanto in o splošnem evropskem položaju. Italija pazno zasleduje mislijo dr. Beneša in Mussolini se je odločil, da odpotuje v Pariz. Italija hoče posredovati med Francijo in Anglijo.

Resnica ni nikoli umazana.

Na sestanku v petek 6. tm. je udeleževal Filip Uratnik potrebo po izpremembi pri »Ljudski tiskarni« s tem, da jo dobi drugače Tone Kristan v roke, češ, tudi v »Slogi« bi lahko zmagal na občnem zboru, ker so taka pravila. Ta njegov strah mu je predsednik »Sloge« s. Bernot izpodbil z izjavo, da stopi načelnstvo »Sloge« lahko takoj skupaj in sprejme toliko protikristanovskih članov kot zastopnikov strokovnih organizacij, da bo tudi Uratnik lahko zgubil vsak tak »strah«. Svetek je izjavil, da se s tem strinja, Uratnik ni rekel nič, ker mu je to prekrizalo račune, ki jih Svetek seveda ni razumel. Treba je bilo Uratnika še pismeno vprašati, kaj pravi na to in moral je odgovoriti. Njegov odgovor je ne. Pa zakaj? Zato, ker mu ne gre za nič drugega, samo za nagobčnik. »Napadanje po listih« se mora ustaviti, to je zanj predpogoj vsakega sporazuma.

Taki ljudje govore o zedinjenju. Proletarijatova lastnina, plačana s težkim političnim porazom po prevratu zaradi korupcije, ki je to lastnino skupaj spravljala, se zdaj spravlja v roke posameznikov. Mi, ki to vidimo, ker nismo slepi, moramo molčati, drugače ti gospodje posamezniki ne marajo sporazuma z nami. Nezavedne mase pa, ki bodo videle, kako se razni Kristani debelijo, bodo še naprej govorile, da je socializem kriv in volile zato klerikalce. Ko klerikalci ne izmolijo poboljšanja, hočejo mase zopet zedinjenja — toda Uratniki pridejo in govore: »Zedinjenje mora priti, samo »Naprej« moramo še prej ubiti, ker resnico piše. »Naprej« ne piše resnico zaradi renice, ampak zato, da napada in blati«.

Pa »Napreja« ne boste ubili nikdar več. Če sluškate proti nam vse tiskarne, vendar ga bomo imeli. Norca se delate: ker se selimo iz tiskarne v tiskarno pravite, da prenašamo »Naprej« kakor mačka mlade. Res je to — zato se pa tudi ne bo primerilo »Napreja« nič hudega, kakor se tudi mačkinih mladčim ne primeri. In če bi bilo treba, ga bomo razmnoževali na ročnem stroju, pa vendar bo organizirano delavstvo pazilo nanj kakor mačka na svoje mlade in ga plačevalo tako dolgo, da se nabere denar za lastno tiskarno. Resnica bo zmagala, čeprav je za vas — umazana!

Korenova revolucija je že v ajmoht padla!

Škoda! In baš v času, ko je začela s svojo ponosno, krvavordečo frigijsko kučmo, s čofom zažaj, zbujači pozornost! In tako lepo se je že bila Korenova »čeka« domenila, da postavi sredi Dečkovega trga najprisernejšo žiljotino na svetu, in kako bo dala po vrsti obglaviti vse člane pokrajinskega odbora in vse voditelje in delavce, ki niso padli na kolena, ko je zapela trobenta Koruno-Kocmurjo-Kristanovih (trikrat K!) bojnih trum k novemu napadu za »zedinjenje«! In kako lepo so se že bili domenili, da bo Bernotova glava za svoje posebne zasluge dvakrat odsekana, in da jih dobi med »delavstvom« zasovraženi Leskošek pred smrtjo še petindvajset gorkih in da bo tisti smrkavec Kocjančič pred svojim žalostnim koncem še pol ure na sramotnem odru stal z jezikom iz ust, ker ga ni znal nikoli za zobni držati! Oj, kako lušno bi vse poklali in posekali tam na Dečkovem trgu! Pa ti hudič habji, revolucija v zadnjem trenutku v ajmoht pade! Škoda!

Zgodilo se je to v Šoštanj. Navzoča ss. Martinšek in Kocjančič sta dala Korenu in članom vse informacije, ki jih je bil oni »pozabil« in jih ti niso vedeli. Rezultat je bil ta, da Koren svoje slavne resolucije oz. Tomčeve resolucije, s katero pobira po deželi nepooblaščen in v prelomu s socialističnim večinskim načelom organizacije za novi razredni kongres v Celju, da te resolucije Koren sploh ni potegnil iz žepa, čeprav bi se ne mogel izgovarjati, da je nima pri sebi. Člani, šoštanjski delavci, so bili toliko poštenj in zavedni, da so vedeli: ne gre delat razdora v stranki in podpisovati razne infamnosti, dokler se ne povabi oficijelno in tudi ne zašliši na javnem članskem zborovanju drugi zvon, ki hoče Koren brez nje oz. proti njemu izvršiti »revolucijo«, to je amputacijo, stranki v škodo. Koren naj dobro ve, da ne bo ostal noben njegov tajni šoh ne-kaznovan, dokler se bo tako strašno žemiral govoriti pred osebo, s katero je v osebnem sporu in dokler bo zaradi tega čisto osebnega spora razbijal organizacijo delavstva! Pa naj ne misli, da je Kocjančič šoštanjske kaj »prepariral«, kakor se je izrazil! Prvič bi to ne bilo nič hudega, taka »preparacija«; dokler ima Koren pravico za hrbotom proti delati, ima Kocjančič in vsak zaveden član pravico pred hrbotom delati za. Drugič pa Kocjančič sploh ni imel časa »preparacije« počenjati, ker je zunaj na zelenem travniku vadił otroke iz šoštanjske DTE »pozora« in »odmora«. Ina otroke namreč silno rad. Šoštanjskani so lahko ponosni, da so spravili v tako kratkem času toliko naraščaja skupaj. To je naša bodočnost in disciplinirana, zavedna bodočnost, kar je glavno! Naj bi bila tudi sedanjost nekoliko bolj disciplinirana in zavedna! Šoštanjska organizacija ne deluje oz. deluje direktno proti stranki samo po vplivu in kaprici ene same osebe, ki za svoje početje ni pooblaščen. Taki ljudje imajo potem še korajžo zvrčati krivdo na vrhovna vodstva, če ne gre v stranki vse tako, kakor bi moralo iti, če je »Naprej« drag in število članstva majhno! Sodrugi Šoštanjskani, organizacija je za to tu, da dela in da je v živem stiku z ostalimi organizacijami. Če kaka organizacija deluje, je nemogoče, da bi jo našel nepravilno kak koruzni napad, kakor v tem slučaju Korenova, ki je pravzaprav Korunova revolucija. Drugod, kjer organizacije delujejo, ni treba šele sklicevati tajne sestanke, da zveš, da je ta puč naperjen direktno proti zedinjenju delavstva in predvsem proti stranki in pravilniku radi ene osebe, ki to stranko in pravilnik z isto žilavostjo brani kakor tisoč drugih sodrugov, ki pa ima to smolo, da brani pač z eksponiranega mesta. Sodrugi Šoštanjskani, to smo vam morali povedati v opozorilo. Če bo kdo

kaj zameril, je nam to vseeno, ker sodil ne bomo mi, temveč bodo sodile delavne organizacije!

Bodite ponosni, da se je ob vaši objektivnosti zaenkrat razbil najgrši dosedanj poskus za razbijanje stranke, javnosti in discipline!

Razno.

Kaj je neki Koren izjavil! Rekel je: »Članstvo v Celju« je zaradi novih napadov v »Napreju« tako razburjeno, da ni izključeno, da bo kakega dne iz pokrajinskega tajništva komu še glava visela. To se pravi, da bo tista glava odsekana. Torej popolnoma po načinu vseh revolucij. Pa se vseeno nič ne bojimo. Treba bi nam bilo namreč vedeti, kakšno članstvo da je razburjeno. Mi smo tudi celjsko članstvo in nismo vendar prav nič razburjeni. Nasprotno, prav imenitne volje smo in tudi prebava nam je nepokvarjena, da bi je le dosti bilo. Torej je Korenovo članstvo razburjeno? Tega je malo in čimdalje manj in ga ne bo kmalu nič (mogoče je tudi, da se ne bo niti Koren za Korena priznaval), ker prej ali slej mora vsak pameten človek sprevideti, da ne pomeni zedinjenje brez javnosti in brez garancij proti bogovom nič. Pa četudi bi bilo tega članstva dosti, bi se ga ne bali. Mislimo namreč, da mu Koren ni dal take socialistične vzgoje, ki precej za picec zgrabi. V tem oziru si usojamo imeti o tem članstvu celo boljše mnenje, nego ga ima Koren sam. Pa naj bo, kakor hoče. Če je odločeno, da bodo naše glave padle, bodo padle, kaj hočeš! Kismet. Če ni odločeno, pa ne bodo padle in to bo tudi dobro. Mi kot socialisti stojimo na stališču, da glav ne sečemo, ampak peremo...

Centralni odbor »Svobode« naše nedeljskega poročila o predkonferenci DTE »ni vzel na znanje«. Poročajo nam, da zato, ker smo to imenovali »predkonferenco« namesto »konferenco«. Če ni ni hujšega, dajemo vsej javnosti v presojo: ali se imenuje »konferenca« ali »predkonferenca« takšna reč, ki hoče opraviti samo idejni program, ki ni sklepčna, ki potrebuje za svoje sklepe šele potrdila, ki pripravljajo v svrhu tega potrdila kongres, ki niti o potrdilih ne govori, temveč rešuje predloge, ki jih mora dati zainteresiranim faktorjem šele v proučevanje (in pr. pravilnik odsekov) itd. Po teh podatkih naj javnost sodi o pravilnosti in nepravilnosti izraza »predkonferenca«. Pri tem moramo še pripomniti, da je ta izraz v Mariboru samem padel in da je imel s. zapisnikar ta dan dobro razpoložena ušesa. Pri tem ostanemo. Sploh se nam veselo zdi, da se centralni odbor »Svobode« tako ročno briga za priznanje in nepriznanje tega, kar »Naprej« piše. Mi s svoje strani, po svoji neumni logiki ne jemljemo dalje na znanje, kar tisti odbor odklanja. Kvečjemu, če ni za vsem kaka posebna kuha. In v tem slučaju debate o tem predmetu še ni konec!

Ata »Narod« so v 156. številu, dne 12. julija malce filosofizirali o naših medsebojnih zadevah. Pribili so, da je stranka že v razsulu. Nam silj v usta vprašanje, se li »Narod« boji tega razsula, ali se veseli dejstva, da razbite frakcije nihče ne bo več mogel združiti v močno enotno stranko, kakršna je bila v letih po prevratu. Mi izjavljamo, da se bo kapitalistični buržujski sodrgi alá »Narodovcem« godilo slabše, če jih bo napadla majhna pa kremenita frakcija kakor pa stranka, katere voditelji simpatizirajo z »Narodovci«. Zgovorili za enkrat.

V Breslavi na Nemškem so neki ljubitelji denarja vlomili v glavno blagajno Laura-Hüfte in odnesli s seboj 300 milijonov mark. Tatovi so toliko neumni, da ne vedo, kako lahko in koliko več se more dobiti, če človek javno krađe iz ljudskih žepov. So pa še kapitalistični gospodje pametnejši v tem oziru.

Zasedanje biroja Socialistične delavske internacionale je bilo določeno

za sredo 11. julija v Bruslju. Otto Weis, zastopnik nemške socialdemokracije in Abramovič, zastopnik ruskih socialistov belgijsko poslaništvo v Berlinu ni pravočasno poslalo potnega lista za vstop v Belgijo in sta torej nekoliko zakasnila. Iz Avstrije je šel k zasedanju sodrug Friderik Adler.

Celje.

Naš župan. Korenov puč nam je odgrizel 13 naročnikov, med njimi nekaj takih, ki bi jih najrajši kar imenoma navedli. Pa bomo imenovali samo trinajstega, zato, ker nam je odkritosrčno v veliko zadoščenje, da je »Naprej« odpovedal in tako dokazal, da se strinja s Korenom in Čebularjem, z Uratnikom in Svetkom, z Golouhom in Golmajerjem, ter da bo pri prihodnjih volitvah kandidiral na program dr. Koruna. Kajti, da okoliški župan v Celju ni bil nikdar naše gore list, smo vedeli že prej od Korenov in Čebularjev, videli smo pa tudi sami, ker ga nismo našli nikdar na nobeni diskusiji, pač pa so nam pravili, da ga mnogo vidijo po gostilnah in da spada sploh med tiste, ki se izpreobrnejo, kadar se v jama zvrnejo. Vse take imenitne može prepuščamo zelo radi novi dr. Korunovi stranki, samo pukovske slave na Glaziji bodo morale biti bolj pogoste, drugače bodo tudi iz tiste stranke ušli, Upamo, da bodo take militaristične proslave in alkoholne poplave lahko pomnožili, saj daleč od militarizma niso tisti, ki groze s palicami, z visečimi glavami, z nasilnim razbijem tajništva itd.

Vestnik »Svobode«.

V Šoštanjska podružnica »Svobode« se priključuje protestom meštiske, črnske in zagorske »Svobode« radi nepravilnega anuliranja socialističnega imena »Svobode« na zadnjem delegacijskem zborovanju in zahteva pod istimi pogoji kakor navedene podružnice sklicanje izrednega delegacijskega zborovanja.

V Proste vaje za III. vsedelavski zlet so že določene. Vsaka DTE naj določi po enega vaditelja, ki bo prišel na določen dan v Ljubljano, da bodo vaje v svrhu enotnega izvajanja skupno proučili. One DTE, ki so proste vaje članov že prejele, naj jih takoj pošljejo na zvezo DTE v Ljubljano, da jih ta popravi, ker se je v prevod vrnila napaka. Zveza DTE.

V Celjska del vska telovadna enota bo imela prvi sestanek danes, v četrtek ob 7. zvečer v mestni telovadnici, (meščanska šola v Vodnikovici). Vsi sodrugi in sodružice ki stojite na stališču razredne zavesti, bodite pozdravljeni kot pionirji družbe bodočnosti. Privedite male otroke, da jih vzgojimo za boljše socialne borce, kakor so v današnji dubi. Vpiše se še lahko vsak pred sestankom ali pa še vedno v »Naprejem« uredništvu.

Gospodarstvo.

Italijanski trgovinski minister Rossi in novi šef ruske trgovske komisije Sergij Gorčakov sta se v ponedeljek pogovarjala o razvoju italijansko-rusko trgovine in načinu plačevanja med obema državama. Dosedaj so mogli italijanski trgovci v Rusiji prodajati le proti garanciji nemških ali švedskih bank, v prihodnje pa bo garantirala ruska državna banka sama.

Izdajatelj: Zvonimir Bernot
(v imenu pokr. odb. SSJ in KDZ).
Odgovorni urednik: Alojz Leskošek.
Tisk Zvezne tiskarne v Celju.

Instalacijsko podjetje išče skladiščnika

z znanjem materiala, za takojšnji nastop. Pismene ponudbe pod št. 563, na Aloma Company, anonimna družba, Ljubljana, Kongresni trg 3.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Delniška glavnica:
Din 25.000.000.

Skupne rezerve:
nad Din 20.000.000.

Centrala: Ljubljana — Dunajska cesta.

Podružnice:

Brežice, Celje, Gorica, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje.

Brzjavno naslov:
Banka Ljubljana.

Tel. šte. 261, 415,
502, 503 in 504.

Širite proletarski tisk!